

FARNÍ ZPRAVODAJ

MORAVANY, ŽELEŠICE

Obsah:

Slovo otce Mariusze
Liturgické období
Život farnosti
Pro děti
Kulturní okénko
Z biskupství
Rozhovor
Pozvánka

Září - říjen 2019

Číslo 11

SLOVO OTCE MARIUSZE

Myšlenky z promluvy otce Mariusze při pohřbu Pavla Šimonka

„Sestry a bratři (...), v tuto chvíli jsme to my, kdo potřebuje Boží Slovo, které nás má provázet tím, co prožíváme. Slovo, které nám dává světlo, posiluje naši víru a tam, kde je toho ještě třeba, působí obrácení.“

„Opět se můžeme přesvědčit, že člověk si hodinu své smrti nemůže vybrat. Nemáme nad ní takovou moc. Musíme pokorně uznat, že my nerozhodujeme o tom, kdy se narodíme ani kdy z tohoto světa odejdeme. To Bůh vše řídí. On je Pánem života – i smrti.“

„Pavel chtěl ještě žít, dlouho věřil, že se uzdraví. Doufali v to i mnozí z nás, ale Bůh rozhodl jinak, měl s ním své plány. Ve věku třiáctýřiceti let si ho vzal k sobě (...). Jako by tím Bůh chtěl říci, že není až tak důležité, jak dlouho člověk žije na tomto světě, ale *jak žije, jak se chová a zda dokáže*

---

obyčejné věci dělat s neobyčejnou láskou! Boží optika – Boží pohled na náš život, na naše plány i touhy, je jiný než ten náš.“

„Nikdy zcela nepochopíme, proč se některé věci kolem nás a v našem životě dějí tak, jak se dějí. Neměli bychom však být slepí vůči Božím znamením, která nám Bůh dává a která jsou někdy až příliš zřetelná. Snad i Pavlova předčasná smrt je pro nás jakousi Boží řečí k nám: znamením, varováním, pozváním, abychom si ode všeho, co zde máme, uchovávali patřičný odstup a měli k tomu správný přístup, a abychom si uvědomovali, že vše je Božím darem. Každá minuta, každá hodina, každý člověk i veškerý náš majetek patří Bohu. Na nás však záleží, jak s poskytnutými hřivnami naložíme...“

„Jsem přesvědčen, že i skrze těžkou nemoc a smrt Bůh Pavlovi projevil svou nejvyšší lásku. Připravoval ho na to víc než deset let, protože přibližně před touto dobou zde, v kostele svatého Václava, při mši svaté na svátek obrácení sv. Pavla apoštola, kterou složil otec Damián, se Boží milost zvláštním způsobem dotkla jeho srdce, takže se Pavel se rozhodl pro křest. Potom jsme už jen mohli pozorovat, jak vážně vzal náš Pavel křesťanskou víru, jak se farní společenství najednou stalo jeho druhou rodinou, jak duchovně rostl (...) a jak se také pro mnohé z nás stál příkladem života s Bohem.“

„Na poutích mužů, které se konají každý rok, Pavel často chodil vzadu a neustále se modlil růženec, jako by se touto modlitbou nemohl nasytit. Bylo vidět, že má živý vztah k Matce Boží a že jde spolu s ní za Ježíšem. Když jsem se dozvěděl, že zemřel 22. srpna, na svátek Panny Marie Královny, měl jsem slzy v očích (...) a bylo mi jasné, že si pro něj Matka Boží, k níž choval velkou úctu, sama přišla.“

„Vaše modlitba za Pavla byla zkouškou lásky (...) a byla vyslyšena, i když z ryze lidského pohledu se to může jevit jinak. Vždyť díky této modlitbě byl Pavel zvláštním způsobem neustále v Božích rukou. Bůh definitivně rozhodl tak, jak rozhodl, a žádný zázrak se navenek nekonal, ale divy se děly ve vašich srdcích, protože jste se toho hodně naučili, a zároveň v Pavlově duši, kterou vaše modlitba posilovala a očisťovala.“

„Náš skutečný domov je v nebi (...). Nebe je pravý domov každého křesťana, slovy svatého Pavla, „pravá vlast“, a smrt je láskyplným voláním nebeského Otce, který svého syna vybízí: pojď už domů.“

„Pavle, ty nás vidíš zde, u tohoto oltáře. Věříme, že nejsi daleko! Se svou rodinou zůstaneš, avšak jiným způsobem. Budeš se i nadále s Lenkou modlit růženec, ale mnohem lépe než dosud, protože vidíš Boha tvář v tvář.“

Tvoje modlitba – přímluva za nás zde na zemi – je nyní Bohu mnohem milejší! Pavle, svěřujeme Tvou drahou duši Matce Boží, která tě vedla každý den a nyní Tě povede do věčné slávy Ježíše Krista našeho Pána. Děkujeme ti za všechno, zejména za svědectví života s Bohem. Máme Tě rádi!“

(myšlenky vybral Petr Koutný)

LITURGICKÉ OBDOBÍ

Mše svatá, svátost eucharistie – pramen a vrchol života církve.

Každý katolický křesťan, který to se svou vírou myslí opravdu vážně, se snaží pravidelně (alespoň v neděli) zúčastnit mše svaté. Víme o ní všechno nebo alespoň dost? Nezevšedněla nám a nemáme náhodou pocit, že je to při mši svaté stále stejné a nemá nás už čím překvapit? Rádi bychom v nejbližších číslech farního zpravodaje nahlédli blíže do struktury a průběhu mše svaté. Když jsem v Katechismu katolické církve (KKC) hledal heslo „mše svatá“, našel jsem odkaz „viz eucharistie“.

Čl. 1323 KKC říká: „Náš Spasitel při poslední večeři, tu noc, kdy byl zrazen, ustanovil eucharistickou oběť svého těla a své krve, aby pro všechny časy, dokud nepřijde, zachoval v trvání oběť kříže a aby tak své snoubence - církvi zanechal památku na svou smrt a na své vzkříšení: svátost milostivé lásky, znamení jednoty, pouto bratrské lásky, velikonoční hostinu, v níž je požíván Kristus, duše se naplňuje milostí a dává se nám záruka budoucí slávy“.

Čl. 1324: „Eucharistie je zdrojem a vrcholem celého křesťanského života. Ostatní svátosti a také všechny církevní služby a apoštolská díla souvisejí s posvátnou eucharistií a jsou k ní zaměřeny. Vždyť nejsvětější eucharistie obsahuje celé duchovní dobro církve. Krista samého, našeho velikonočního Beránka“.

Tato svátost se nazývá různými jmény, z nichž každé vyzdvihuje nějaký její rys:

- **Eucharistie**, protože je to díkůvzdání Bohu (eucharistein – děkovat)
- Večeře Páně, protože jde o památku Ježíšovy večeře s učedníky v předvečer jeho utrpení
- **Lámání chleba**, protože tento židovský obřad použil Ježíš, když požehnal a rozděloval chléb při poslední večeři svým učedníkům
- **Nejsvětější oběť**, protože zpřítomňuje jedinou oběť Krista Spasitele
- **Přijímání**, protože touto svátostí se spojujeme s Kristem, který nám dává účast na svém těle a své krvi
- **Mše svatá**, protože liturgie, v níž bylo zpřítomněno tajemství spásy, končí vysláním věřících, „missio“ („Jděte ve jménu Páně“), aby plnili Boží vůli ve svém každodenním životě.

Slavení eucharistie je **úkonem celé církve** (Těla Kristova): v ní koná každý všechno to a pouze to, co mu přísluší, podle stupně, jaký zaujímá v lidu Božím. **Liturgie** je věcí **společenství, ne jednotlivce**, celého shromážděného lidu, ne pouze kněze. Všichni přítomní jsou svolaní Pánem a mají mít **uvědomělou a aktivní účast s duchovním užtkem**. II. vatikánský koncil k tomu říká: Tuto plnou a aktivní účast všeho lidu je třeba při obnově a pěstování posvátné liturgie mít co nejvíce na zřeteli.

Pán Ježíš se zde na zemi často **účastnil hostin**, často o nich mluvil - a celým svým životem směřoval k **hostině poslední**. Tajemství eucharistie při ní ustanovil jako **tajemství své veliké lásky a přítomnosti** - pro nás. Stále nás na tuto hostinu zve a nám už 2000 let stále nějak nedochází, jak veliký dar je vůbec skutečnost, že jsme na tu hostinu byli pozváni...a že **Pán nechce jen naši přítomnost** na hostině, ale **chce nás. Naše srdce. Moje srdce**. Skutečně jen na nás záleží, jestli budeme v životě jen plnit

---

příkázání - nebo se necháme Pánem pozvat a vstoupíme s Ním do hlubšího vztahu. Kde chci být na té hostině já? Blízko Ježíšovu srdci?

Svatý Augustin obohatil **vnímání eucharistie** takto: když jíme obyčejnou stravu, jídlo se v našem těle mění a stává se jeho součástí. Z jídla se tedy stává mé tělo a má krev. Když ale přijímáme Ježíše v eucharistii, účinek je naprosto opačný. Pokrm, jímž je eucharistie, se nestává součástí mého těla, ale Ježíš mě proměňuje v sebe. **Když přijímám eucharistii, měním se v Ježíše.** Přijímáním eucharistie se stále více uskutečňuje to, o čem píše sv. Pavel: „**Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus**“ (Gal 2,20).

(Pavel Kořenek)

CO SE DĚJE

➤ **Farní odpoledne v Želešicích**

Teplé letní odpoledne, konec školního roku a začátek prázdnin – už to by stačilo, abychom se radovali z malých denních zázraků. Ale letos nám to nestačilo. Tradiční akci zahájil otec Mariusz mší svatou ve farní kapli. Potom se dříve narození vrhli do příprav občerstvení a do besedování, no a těm hravějším nastal čas objevů.

Inspirací tohoto odpoledne byly zázraky, o kterých se v Bibli píše v souvislosti s Ježíšovým životem, ale taky zázraky, na které narážíme v životě našem. Slovo „zázrak“ nás trochu navádí, že jde o něco, co je běžným očím neviditelné, co možná hned nechápeme, ale bez čeho na světě třeba být nemůžeme. No a v přírodě je takových zázraků spousta. Nabrousili jsme tedy všechny naše smysly a vydali se do toho zázračného světa. Co jsme zažili?

1 – **hmat - Ježíš uzdravuje slepého** – vyzkoušeli jsme, jak je těžké poslepu poskládat hlavolam nebo jen hmatem poznat různé věci.

2 – **chuť – Ježíš sytí zástupy** – snažili jsme se v co nejkratším čase nasbírat co nejvíc kousků chleba a ryb a naplnit jimi koše. Nebylo to vůbec jednoduché, protože v území lítali hladoví supi, kteří měli zájem o úplně stejnou potravu (a možná i o nás).

---

3 – **čich** – **Ježíš léčí nemocné** – poznávali jsme léčivé rostliny – živé, kreslené, na čaje proměněné a učili se, která léčí jakou nemoc. To to vonělo a chutnalo!

4 – **sluch** – **Ježíš chodí po vodě** – nevěřili byste, ale existuje tekutina, která se sice v klidu rozteče a proteče vám mezi prsty, ale když do ní bouchnete, je tvrdá jako kámen. Poté by se i běžet dalo. Jen jsme jí neměli tak moc, takže jsme její vlastnosti testovali v laboru. Prý se tomu říká nenenewtonovská kapalina. Ale na její výrobu stačí obyčejný škrob a voda ;-)

5 – **zrak** – **Ježíš proměnil vodu na víno** – tak tohle se nám sice nikomu nepodařilo, ale měnit barvu nápoje z fialové na růžovou, potom zelenou, pak třeba zase červenou nebo modrou – to jsme zvládli, a přitom všechny přísady na tohle kouzlo vypadaly jako čistá voda – inu zázrak....

Docela to objeovávání nás objevitele vyčerpalo, takže jsme pak byli moc rádi za zázraky z grilu, o které se postarali naši báječní dospěláci. Nakonec nezbylo skoro nic, jen hezké vzpomínky, a tak se zas můžeme těšit na další divuplná setkání po prázdninách.

(Zorka Rýparová)

➤ **Tábor Junior – Ostrov pokladů**

Letošní tábor se nesl na vlnách oceánů. Jak napovídá samotný název, společně jsme se měli vydat za pokladem na tajemný ostrov. Naše dobrodružství začalo velmi deštivého 3. srpna 2019 kolem čtvrté hodiny odpoledne, kdy přijely děti. Večer jsme si zahráli klidnou zážitkovou hru. Šlo v ní o vžití se do role Heleny Kellerové, holčičky, která ztratila zrak i sluch, ale nakonec dokončila i studium na Harvardově universitě.

Teprve druhý den ráno jsme se přenesli do Viktoriánské Anglie. V této době nebyla nouze o dobrodruhy a námořníky. Naše statečné děti se ocitly v kůži posádky jednotlivých lodí, které pomáhali nalézt poklad chlapi jménem Jim Hawkins. Abych vás zasvětil do příběhu, Jim Hawkins pracoval v hospodě „JEHO MÁMY“. Jednoho dne k nim přišel otrhaný námořník, ze kterého se nakonec nevyklubal nikdo jiný než kormidelník strašného kapitána Flinta, největšího piráta, který to již měl naštěstí za sebou. Zasloužil se o to John Silver, lodní kuchař. Jim od otrhaného námořníka dostal mapu k pokladu a společně s doktorem a zemanem Trelawneym, se vydali poklad hledat. Byla by to vcelku pokojná plavba, nebýt toho, že zeman najal prapodivnou posádku - Johna Silvera a jeho kumpány.

Každý den musely děti překonávat mnoho překážek. Tu jim situaci znepríjemnilo divoké moře, támhle zase divoká fauna a flóra na ostrově pokladů, pozadu nezůstal ani John Silver a jeho posádka. Zmocnili se lodi a všem dobrým námořníkům nezbylo nic jiného než před nimi prchnout. V neděli nás navštívil farář z blízkého Vranova a odsloužil pro nás mši přímo v lesíku u táborové základny. Od každodenního závodění a her si děti odpočinuly i ve středu. Podnikli jsme pěší výlet kolem hradu Bítov a po Vranovské přehradě jsme parníkem dopluli zpět do tábora.

Než jsme se nadáli, tábor se pomalu chýlil ke konci. Děti díky mapě našly místo, kde měl být ukrytý poklad. K všeobecnému zděšení a nevoli však při jeho vykopání zjistily, že truhly jsou prázdné! Byl to právě ten námořník, jehož před třemi lety na ostrově vysadili, který poklad našel a schoval. Mladí námořníci, se mu v průběhu tábora tak zalíbili, že se s nimi nakonec rozhodl podělit o tajemství, kde poklad je. Psanými radami a návody je provedl poslední a nejdelší hrou – pokladovkou, na

---

jejímž konci na táborníky čekala sladká odměna. Postaral se, aby v této hře posádky lodí zúročily všechny schopnosti a vědomosti, které během týdne získaly.

Závěrem bych chtěl poděkovat našim kuchařkám, díky kterým jsme měli celý týden perfektní jídlo, skvělému týmu vedoucích, bez kterých bych to nezvládl, ale hlavně dětem, díky kterým je tábor tak fajn a máme chuť se k němu vracet. Tak plavbě zdar a třeba zase za rok.

(Miloš Švestka)

➤ **Tatry – výlet mládeže:**

V polovině července jsme s mládeží z našich farností vyrazili za doprovodu otce Mariusze do Polských Tater. Navštívili jsme mnoho krásných míst včetně historického města Krakova, několik vrcholů Vysokých Tater a také samotné Zakopané, kde jsme byli ubytováni v útulném penzionu s milými majiteli. Rána začínala vydatnou snídaní, abychom měli dostatek energie na celý den. Poté jsme vyráželi na celý den do hor. Zdolali jsme například Szpiglasowu Przetęcz, kde jsme si vyzkoušeli i lezení za pomoci řetězů. Po návratu na naše ubytování nás většinou čekala večeře a klidný večer v penzionu. Byly chvíle, kdy nám už docházely síly a někteří z nás si i možná sáhli na dno, ale vždy jsme se vzájemně podpořili a pomohli si. Závěrem chci moc poděkovat otci Mariuszovi za možnost podívat se do Vysokých Tater a zažít těchto krásných pět dní v přítomnosti skvělé party lidí.

(Blanka)

➤ **Společenství manželů:**

První setkání společenství manželů se uskuteční v neděli 13. 10. v 17 h na faře v Moravanech. Další setkání budou vždy první neděle v měsíci.

➤ **Večery chval:**

Večery chval do konce roku 2019 v kostele sv. Václava v Moravanech v sobotu v 19 hodin proběhnou v termínech:

21. září, 19. října, 23. listopadu, 21. prosince.

➤ **Setkávání mužů:**

Zveme muže, kteří chtějí víru prožívat také ve společenství na pravidelné **setkání mužů**, v září se potkáme v neděli 22.9. v 18:30 v moravanském kostele.

➤ **Sv. Václav - agapé:**

V sobotu 28.9. po mši sv. bude tradiční agapé na farní zahradě v Moravanech. Děkujeme všem, kteří hodlají přispět menším pohoštěním.

➤ **Biřmování:**

V neděli 20.října 2019 se můžeme těšit na **Svátost biřmování**, kterou udělí otec biskup Vojtěch Cikrle dvanácti biřmovancům z našich farností při mši sv. v 10:30 v kostele Neposkvrněného početí Panny Marie v Želešicích.

➤ **Žehnání květin v Želešicích:**

Žehnání květin se koná v naší farnosti myslím už od roku 1991. Za tu dobu se do přípravy oslavy Nanebevzetí Panny Marie zapojilo mnoho ochotných rukou.

Tento rok nás ale tlačil problém nedostatku aranžérek. Většina z nich se vydala na dovolenou právě v termínu slavnosti. Jedna hlavní byla jistá, druhá čekala, jestli dostane volno v práci. Jenomže předchozí roky jich aranžovalo 5-7. Hledání dalších, bez výsledku. Byli jsme z toho nesví.... Vždyť ruce aranžérek jsou ty, které dokážou z jednotlivé krásy květin vytvořit jejich ladící symfonii.

V jedné chvíli mi hlavou proběhl povzdech, snad střelná modlitba: Mami, my jsme udělali, co bylo v našich silách, teď je to na tobě. Pokud chceš mít pěknou oslavu, tak se postarej o někoho, kdo bude aranžovat.

Jestli jste viděli letošní výzdobu na slavnosti, víte, že se hezky postarala. Přišly tři nové, šikovné aranžerky. Dvě i se svými dcerami.

(Jana Korgerová)

Z BISKUPSTVÍ

Slovo otce biskupa Vojtěcha k 10. výročí návštěvy papeže Benedikta XVI. v Brně.

Milé sestry, milí bratři,

zdá se to neuvěřitelné, ale 27. září uplyne již deset let od chvíle, kdy naši diecézi poprvé v její historii navštívil Svatý otec. Pro mnohé, kdo byli přítomni, patří bohoslužba papeže Benedikta XVI. na tuřanském letišti pro více než sto dvacet tisíc poutníků ke stále živým vzpomínkám. Od mnoha lidí, se kterými jsem se od té doby setkal, jsem slyšel, že to pro ně byl hluboký zážitek a významná chvíle jejich života.

Papež přijel, aby nás povzbudil pro každodenní život, kde se stýká naše lidství (s radostmi i strastmi) s šancemi života v duchu evangelia. Konkrétně s vírou, nadějí a láskou, což byla témata jednotlivých dnů papežské návštěvy.

Někteří se tehdy zabývali jen vnějšími okolnostmi akce (co se kde jedlo, kolik to stálo, kolik policistů a záchranářů bylo ve službě) a jiní vnímali především to, co nám Svatý otec chtěl sdělit. V Brně Svatý otec Benedikt XVI. promlouval o naději, o kterou touží každý člověk opřít svou budoucnost. Z jeho homilie mi nejvíce utkvěla v paměti tato slova: „Historická zkušenost ukazuje, k jakým absurditám dospěje člověk, když vyloučí Boha z horizontu svých rozhodnutí a svého jednání ... Je nutné svou svobodu stále znovu a znovu zaměřovat k dobru.“ Papež se však nevyjadřoval jen k věcem náboženským, ale všeobecně lidským a jsem přesvědčen, že svým úhlem pohledu inspiroval jak katolíky či lidi vyznávající jinou víru, tak také ty, kteří se považovali za nevěřící.

V pátek **27. září 2019 v 17.30 hodin bude v katedrále slavena děkovná mše při příležitosti 10. výročí návštěvy Svatého otce Benedikta XVI.** v Brně. Jste na ni všichni srdečně zváni. A prosím, abyste současného papeže Františka provázeli ve svých modlitbách a děkovali také za jeho předchůdce.

Žehná Vám Váš biskup Vojtěch

PULS:

V měsíci září oslaví fond Puls své druhé narozeniny. Tato velká rodina malých dárců se již rozrostla na více než 3200 donátorů, kteří v letošním roce darovali již 4,1 mil. Kč.

Jsme rádi, že s Vámi můžeme sdílet tuto narozeninovou radost, a chceme Všem našim

podporovatelům, zvláště donátorům poděkovat.

Staňte se spolu s námi PULSem diecéze! Přihlásit se můžete na www.donator.cz nebo prostřednictvím přihlášky v kostele.

Více informací najdete v přiloženém materiálu nebo na stránkách donator.cz

(Martina Jandlová)

PULS

Fond na podporu kněží a pastorače brněnské diecéze

HOSPODAŘENÍ V ROCE 2018

Příjmy	Rozpočet / Kč	Skutečnost / Kč
Převod zůstatku - 1. 1. 2018		3 644 860
Příjmy	23 500 000	27 740 703
CELKEM	23 500 000	31 385 563
Výdaje	Rozpočet / Kč	Skutečnost / Kč
Příspěvky na mzdy duchovních	17 670 000	17 670 000
Technická a ekonomická agenda farností	5 750 000	5 750 000
Diecézní setkání ministrantů	80 000	80 000
CELKEM	23 500 000	23 500 000
Zůstatek - 31. 12. 2018		7 885 563

MĚŘÍME PULS NAŠÍ DIECÉZE

Přihlaste se na
donator.cz

PODPOŘIT

Posilněme **PULS** naší diecéze
darem v hodnotě alespoň
jedné kávy měsíčně!

Jak vaše dary
pomáhají

327
kněží
pro
451
farností

14
techniku
stavebních investic
pro
1 402
kostelů a kaplí

16
děkanských
osobních
pro
405
farností

POSVEČUJEME - UČÍME - SLOUŽÍME

4 793
pokřtěných

2 376
dětí
u prvního
svatého
přijetí

934
břímování

1 271
svatebních
obřadů

4 696
pohřebních
rozloučení

13 372
dětí v náboženství

Petrov 5, 601 43 Brno
tel.: +420 533 033 344
e-mail: puls@dieceze.cz
www.donator.cz

imPULS
imerníke dieceze

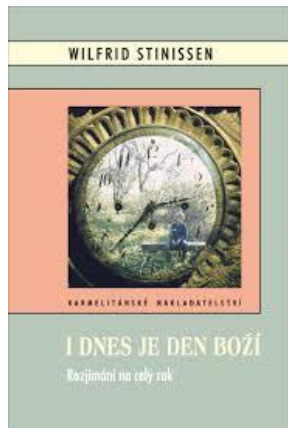
YouTube

Facebook

Název díla: I dnes je den Boží

Autor: Wilfrid Stinissen

Wilfrid Stinissen, OCD, bosý karmelitán a doktor filosofie, který žije ve Švédsku, napsal mnoho poutavých knih věnovaných duchovnímu životu, z nichž 10 vyšlo v Karmelitánském nakladatelství. Sama bych doporučila úplně všechny, ale k jedné se opakovaně vracím už od roku 2004 (podle toho ta moje kniha také vypadá, jsou to už spíš jen jednotlivé listy, občas i s obtiskem kávy ☺). Knižka ***I dnes je den Boží*** je souborem krátkých a velmi citlivě sepsaných rozjímání na každý jednotlivý den kalendářního roku. Přečtení

každého z nich nezabere ani pár minut, ale myšlenky, které otec Wilfrid čtenáři předkládá, přímo oslovují duši a hlavně... nestárnou. Doporučuji všem, kdo mají málo času na čtení, těm, kdo mají výčitky, že vlastně vůbec nic pořádného nečtou, nebo těm, kdo hledají podněty ke své osobní modlitbě.

Na ukázkou uvádím jeden ze svých nejmilejších textů z této knihy (mám jich hodně a bylo těžké vybrat pouze jeden). Dojdete k němu 12. prosince:

„Když Otec shlížel na svého milovaného Syna a na svět, když hleděl střídavě z jednoho na druhého, dal přednost světu. Ne proto, že má větší hodnotu, ale proto, že je ve veliké nouzi.

Touží ho spasit a zachránit. Cokoliv je třeba zachránit, u toho je Bůh. Tím, že dal světu to nejdražší, co měl, dal nenapadnutelnou odpověď na všechny otázky o utrpení.“

(Eva Šímová)

Bl. María Romero Meneses (1902-1977, svátek 7. července)

O blahoslavené Marii Romero Meneses bych se nejspíš nedozvěděl, nebýt křtin naší dcery Anežky. Když jsme totiž s manželkou přemýšleli o tom, kdo by mohl být její křestní patronkou, napadlo nás – bez jakýchkoliv konkrétních souvislostí – jméno Marie. Při pohledu do liturgického kalendáře jsme zjistili, že právě 7. července, tedy v den Anežčina křtu, má svátek jistá María Romero Meneses. Jakmile jsme si přečetli její životopis, bylo nám jasné, že právě ona bude pro Anežku – i pro nás všechny – krásným vzorem.

Blahoslavená María Romero Meneses se narodila počátkem 20. století v Nikaragui ve městě Granada. Pocházela z bohaté a početné rodiny: otec byl lékař a po určitou dobu i ministr financí, a spolu se svou ženou, původem ze Španělska, vychovávali čtrnáct dětí. Ve dvanácti letech prodělala María těžkou revmatickou horečku, z níž se vyléčila – jak sama hluboce věřila – díky usilovné modlitbě k Panně Marii, Pomocnici křesťanů. Celý život ji charakterizovaly dvě důležité vlastnosti: dokázala být šťastná vždy a všude a uchovávat si živý vztah k Bohu. Již od třinácti let měla touhu stát se členkou kongregace Dcer Panny Marie Pomocnice, tedy salesiánkou, kam však fakticky mohla vstoupit až po dovršení osmnácti let věku. Tato dcera z bohaté rodiny, která před sebou mohla mít skvostnou pozemskou kariéru, slíbila ve 21 letech Pánu chudobu, čistotu a poslušnost. O osm let později byla poslána do sousední Kostariky, aby v hlavním městě San José pracovala jako učitelka hudby a výtvarné výchovy ve škole, kterou navštěvovaly dívky z chudých periferií. Její působení však velice brzy překročilo práh vzdělávacího zařízení. Zajímala se o poměry, ze kterých dívky pocházejí, a o jejich rodiny. A protože to byly poměry značně neutěšené, nasadila své síly pro různé

---

sociální iniciativy, kterým věnovala více než čtyřicet let svého života. Zřídila lékařské poradny, které bezplatně poskytují základní lékařské úkony a běžné léky i chudým bez pojištění. Založila internát pro mladistvé, který se stal útočištěm pro děti z ulice. Pro ženy iniciovala kurzy vaření, šití a vzdělávání v dalších řemeslech. Nechala vystavět desítky bytů, do nichž se stěhují rodiny, které dříve žily v nelidských podmínkách. Zavedla rozvoz balíčků se základními potravinami, které dostávají ti, kdo by si je obstarat nemohli. A to vše díky pomocí dobrovolníků a finančních darů. Z úcty k Boží Matce nechala v San José postavit kostel Panny Marie, Pomocnice křesťanů.

Na sklonku svého života pobývala v Nikaragui, ale po smrti byly její tělesné ostatky přeneseny do jejího působiště v San José, kde je tamní obyvatelé s láskou uctívají.

14. dubna 2002 ji papež Jan Pavel II. blahověstil a její svátek byl stanoven na 7. července. Bylo jí uděleno čestné kostarické občanství a stala se jedním z patronů Světového dne mládeže v Panamě v roce 2016.

(Petr Koutný)

POUŤ KE SV. LUDMILE

Zveme Vás na tradiční Svatoludmilskou pouť, která proběhne **21.9.2019 v Tetíně**. Program začne již v pátek 20.9 večer letním kinem a zakončen bude v neděli, kdy proběhnou výstavy a Bleší trh. Hlavní program však bude v sobotu, a to až do večerních hodin! Program bude jako každý rok zahájen poutní mší (celebruje biskup Karel Herbst), při které budou vysvěceny nové zvony a bude přítomen i vzácný relikviář s ostatky sv. Ludmily a knížete sv. Václava, ty pak budou pro veřejnost vystaveny v kostele sv. Ludmily. Letošní novinkou bude Tetínský trh, kdy je pozváno více jak dvacet různých prodejních stánků. Součástí bude i pět koncertů, tři na hlavním pódiu: pianista Tomáš Živor, Elvis Presley alias Vladimír Lichnovský a kapela Moped 56, dva koncerty jsou pak v kostele sv. Ludmily. Na programu je i již **4. celosvětový sraz Ludmil a Bořivojů**,

---

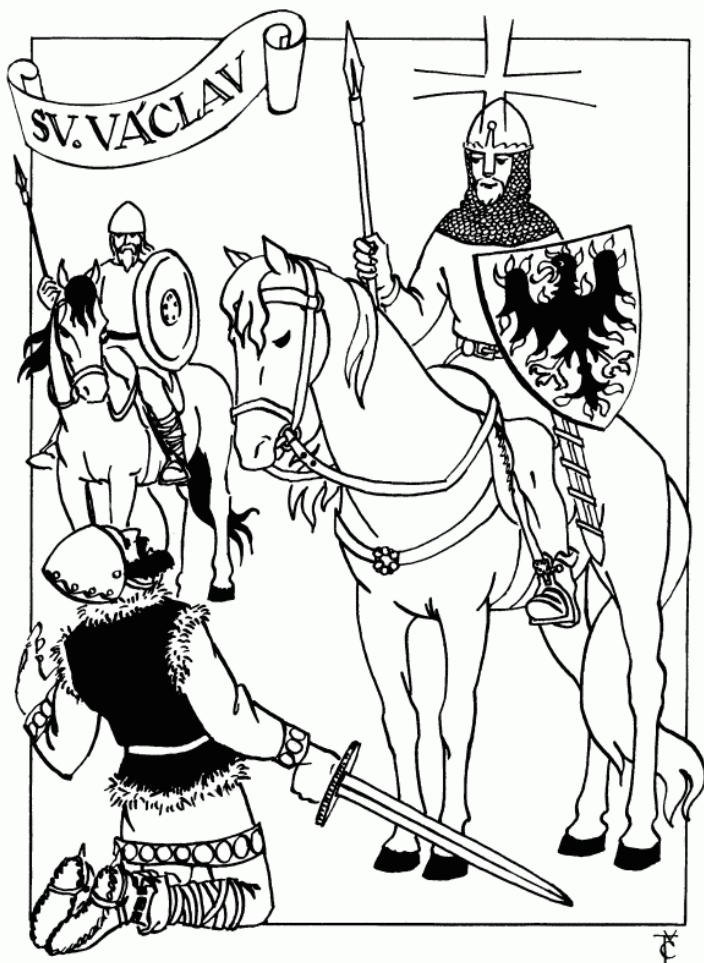
Burčáková slavnost, pestrý program pro děti, historické přednášky, pouťové atrakce a plno další akcí! Proběhne také již 5. sraz starostů.

(Lenka Viezanová, koordinátorka poutě 725 569 180)

PRO DĚTI

Omalovánka

Zašla jsem do nemocnice za Annou Chytkovou, usměvavou drobnou černovlasou ženou, která má ruce dělníka, a přitom si kráčí v neděli do kostela v květovaných šatech a kloboučku. Léta se věnovala jako katechetka dětem ze želešické farnosti, nyní se stará především o oltářní plátna.

Aničko, říkají ti i Haničko, jak k tomu došlo?

Když jsem se narodila, byla jsem v rodině 4. dítě. Moji starší sourozenci pro mne chtěli vybrat jméno Anička, ale moje maminka Anna se bránila, že jí tak pěkně nikdy neříkali, spíše hrubšími podobami toho jména. Nakonec jsem byla pokřtěna Anna, ale ona mi říkala „Hani“ a tak to šlo se mnou životem, že jsem se tak někdy i představovala.

Byla jsi veselé dítě?

Měla jsem radostné rané dětství. Protože jsem byla nejmladší, strojili mě, česali do copánků s berunkama, mašličkama. Zvážněla jsem, když mi v 8 a ½ letech náhle zemřel tatínek. Byla jsem na něm moc závislá.

Kdo tě učil vztahu k Bohu?

Právě celá moje rodina. Každý den večerní modlitba společně vkleče před křížem v kuchyni. A potom můj pan farář děkan František Hrubý. Asi trochu vnímal moji inteligenci a přál si, když jsem vycházela z 9. třídy, abych šla studovat. Režim však rozhodl jinak.

Od kdy patříš do želešické farnosti?

Do Želešic jsem se přivdala v roce 1966 do rodiny Chytků. Tím, že v dřívější farnosti Sokolnice-Telnice bylo vše tak tradičně zažité, tj. nedělní sváteční mše sv., pravidelné svátosti, v Želešicích jsem bez tak výrazné podpory do to života farního společenství vplouvala pomaleji. Snažila jsem se však o velkých svátcích rodinu do chrámu přivést. Snad se to podařilo, tchýně byla mé straně.

Co je dnes a co dřív byla tvá práce v této farnosti? Kdo tě k ní přivedl?

Dříve jsem hodně pracovala s dětmi. Začalo hned po roce 89. Absolvovala jsem biskupský kurz pro katechety (farníky k tomu studiu vyzýval p. farář Pernička), trval 2 roky, ale již při studiu jsem začala učit náboženství ve škole, a to ročníky do svatého přijímání.

Ty ale nejsi civilním povolání učitelka, jak se ti učilo?

Musím přiznat, že příprava na hodiny pro mne byla náročná, ale postupem času jsem se učila shánět vhodné materiály, chápat, co děti přijmou a co ne. Spolupracovala jsem s katechetickým centrem a myslím, že se mi docela dařilo. Typickou hodinu jsem organizovala tak, že byl kousek výuky, pak hry na totéž téma, a nakonec i soutěže, kde si děti informace ještě jednou zopakovaly. Ono to učitelství ve mně přece jen asi trochu dřímalo. Vzpomínám si úplně živě, jak jsem jako malá v kuchyni vyučovala do větru. Měla jsem vytažený šuplík s pomůckami, v ruce dřevěné pravítko, kterým jsem mávala... Ale úplně bez posluchačstva jsem nebyla. Většinou mi naslouchal tatínek, který v kuchyni pracoval.

Tvoje práce s dětmi obnášela i spoustu dalších aktivit.

Ano, založila jsem farní odpoledne, obnovila průvod na Boží tělo, hrkání na Velký pátek, hravé putování adventem pro děti a adventní lampičky a také tříkrálovou sbírku. Mám obrovskou radost z toho, že všechno žije dál.

A dnes?

Dnes se starám o oltářní plátna a za práci to nepovažuji. Beru to jako radostnou službu, že mohu být v Boží blízkosti. Jsem potěšená ze setkání při různých akcích.

Jaké je tvé nejmilejší místo v Bibli?

Evangelium podle Marka. To je část, kterou ráda otvírám. Je pro mne takovým „originálem“. Asi mne láká, protože i o mně někdo říká, že jsem originál. Také Kniha žalmů je pro mne velkým povzbuzením.

Před třemi roky jsme s tebou prožívali právě odchod tvého muže k Bohu. Co on a Písmo?

Pepík byl zvědavý. Velice často bral do ruky Bibli. Obdivoval sv. Pavla, ten dar jeho prozření (které začalo oslepnutím). „To musel být těžký seminář s tím Pánem Ježíšem,“ říkával.

Ty taky procházíš „těžkým seminářem“, když jsi v nemocnici upoutaná na lůžko s bolestivým úrazem. A stejně se zase usmíváš. Jak to? Kde bereš sílu? Je to tvoje životní krédo?

50 roků s manželem, se kterým jsem nepoznala závist ani zlobu, se na mě určitě projevilo. Jinak je to generační dar nás lidí spojených s přírodou. Usmívám se ráda, při vzpomínkách, při modlitbě. Víím, že můj úsměv přináší potěšení druhým. Někdy toto přesvědčení trošku kazí záporné reakce z druhé strany. Moje životní krédo je, že se chci snažit rozdávat dobro, ale člověk je hříšný, není to z žádné vypočítavosti.

Co se ti líbí, co tě obohacuje v našem farním společenství?

Mám ráda přírodu, lidi a sama sebe – a to je mír. Mám ráda pohyb, čistotu. Líbí se mi upřímnost. Jsme každý jiný, a přesto všichni stvořeni k obrazu Božímu. Ráda zpívám, i když nemám nadání, a tak mne obohacuje pěkný zpěv, hudba.

Aničko, máš něco, co bys přála farnosti a celé obci?

Určitě. Aby to bylo jako dnes. Mám radost, když i ti, co do „kostela nechodí“, se ptají na různé svátky a činnost kolem kostela. Vidím, že víra v „něco“ je u nich otevřená.

Farnosti a celé obci přeji mír. Svět se žene rychlým tempem k něčemu novému (technika, média atd.), ale to bylo vždycky, že historický běh se nemůže zastavit na místě. Farnosti a obci přeji, aby aktivně spolupracovala, a zdá se mi důležité, aby obyvatelé neodcházeli z obce. Chci se zmínit zcela prakticky také o hygieně u kostela a hřbitova. Chybí to pro nás domácí i přespólní, možnost navštívit toaletu a umývárnu. To by v dnešní době mělo být samozřejmostí.

(Terezie Vařeková)

Slovo papeže Františka

Vezměme na sebe odpovědnost dřív, než bude pozdě

Přišel čas činit pokání a obrátit se, vrátit se ke kořenům, uvědomit si, že jsme milovaná stvoření Boha, který nás ve své dobrotě volá k lásce k životu.

Lidská odpověď na dar stvoření byla poznamenána hříchem, uzavřeností do své autonomie, žádostivostí po vlastnictví a užitku. Namísto setkání a sdílení se stvořený svět stal dějištěm soupeření a konfliktů, píše František ve svém poselství. (...) Zapomněli jsme, že jsme stvoření učiněná k Božímu obrazu, povolána obývat se svými bratřími jediný společný dům, konstatuje papež a vybízí k modlitbě, zejména ve spojení s pravoslavnými křesťany, kteří pořádají tuto iniciativu již třicet let.

František zve k novému docenění modlitby vnořené do přírody, která je podle slov sv. Bonaventury první knihou otevřenou Bohem před našima očima, aby nás ve své uspořádané různorodosti a kráse přiváděla k chvále Stvořitele (srov. Breviloquium, II, 5.11). Volá také k reflexi nad životním stylem, k upuštění od plýtvání a rozhodnutí pro prostší způsob života, k volbě čisté energie a udržitelného hospodářství.

Odmítněme chamtivost konzumu a nároky na všemohoucnost, cesty smrti. Nepoddávejme se zvrácené logice snadného výděлку, myslíme na budoucnost pro všechny (...) a vezměme si k srdci v modlitbě starost o stvoření, apeluje papež.

(www.cirkev.cz)

Časopis je určen pro vnitřní potřeby farnosti. Vydává Římskokatolická farnost Moravany a Želešice. Redakce: Michael Ruschka, Pavel Kořenek, Terezie Vařeková, P. Mariusz Sierpniak. Grafická úprava: Michael Ruschka. Příspěvky můžete zasílat na adresu: farni.zpravodaj@email.cz, Telefon: 605883911.